

איך אפשר לסכם את פעילותך בהרגשה שאת לא פה?
נתחיל מזה שאת ההגדרה לאימא/סבתא פולניה עם כל מה שמשמע מכך! תמיד דואגת,
תמיד מגיעה עם אוכל, תמיד אופה עוגיות ותמיד נותנת לכולם לאכול כדי שלא יחסר דבר.
בשנות השישים והשבעים הקמת משפחה בקיבוץ אשדות יעקב איחוד, ולא היה מישהו שלא
שמח מזה שהקמת משפחה במקום שנולדת בו!

היינו משפחה "מיוחדת", ואת בדרכך הצלחת לשמור על המסגרת המשפחתית שהייתה
חשובה לך.

כילדים שגדלו בקיבוץ (ומאוד נהנו מכך, ולא שוכחים את כור ההיתוך של המסגרת
הקיבוצית!), לא הרגשנו שחסר לנו משהו, את היית עבורנו אימא במשרה מלאה וגם אבא,
ותמיד הצלחת לתת לנו מענה והרגשה ויחס שלא נורא שאתם התגרשתם, ותמיד נתת את
ההרגשה שיש גם אבא ושלא נשכח את זה. את ליווית אותנו ותמכת בנו בכל דרך שבחרנו
ואנחנו יודעים שזה לא היה קל....

את חינכת אותנו ל-2 דברים עיקריים שהולכים איתנו כל הזמן והם התבנית שלנו בימים אלו!
נתינה והתנדבות – את חינכת אותנו לתת ולהתנדב, ולעשות את הדברים מהלב, כי מה
שתתנו תמיד יחזור אליכם, וההרגשה לתת היא הרגשה שרק מי שנותן מבין אותה.
אנחנו ילדייך הלכנו בדרך זאת בכל מהלך חיינו ולמדנו לתת ולכבד את האחר.
גם בתקופת הילדות בקיבוץ, גם בצבא, וגם עכשיו בחיינו הבוגרים ובכל מקום שאנחנו
נמצאים (אופיר באשדות יעקב איחוד, ואני בגבעת ברנר) אנו הולכים בנתיב שאת הנחית
אותנו. בדרך ההתנדבות שלך, כל נכדיך עשו ויעשו שנת שרות (קיבוץ נירים, נהלל, הכפר
הירוק, פנימית הדסים) ונתנו מעצמם לטובת הכלל, המדינה והפרט. ובנוסף, את יכולה להיות
גאה! כולם עושים ויעשו שרות צבאי משמעותי (היית גאה **ברז** הלוחמת הקרבית
מהתותחנים וממש בימים אלו סיימה שרות מילואים ארוך, **זיו** הקצין בשריון שעשה שרות
מדהים והיה גם פעיל בהגנת המדינה במלחמת חרבות ברזל וגם ליווית אותנו ברגעים
הקשים כשהוא נפצע, **בר** שבימים

אלו מסיימת קורס קצינים במשאבי אנוש, **תומר** אשר המשיך את המורשת של המשפחה
הקטנה שלנו והלך לחיל השריון והיה באותה יחידה מיוחדת (מלא"ר) ובכך משלים 3
ממשפחה אחת בחטיבה 7, ולא נשכח את **נטע** הקטנה שבימים אלו נמצאת בכיתת י"ב
ועושה חיל בכל אשר היא עושה. את תמיד תמכת והתגאית בכולנו בכל מהלך, וגם בנכדייך.
מוסר העבודה – את תמיד אמרת, תתנו כל עוד אתם יכולים, ושאתם נותנים תתנו כמו
שצריך, תמיד תגיעו ראשונים ותלכו אחרונים, ותמיד תעשו מכל הלב. מוסר העבודה שלך
הינו תבנית לכל פעילותנו כל הזמן ותמיד מלווה אותנו.

לסיכום אני יכול להגיד לך – תדעי שאת התחלת "מורשת", ואנו גאים להיות אלו שממשיכים

אותה בכל מקום שאנו נמצאים בו.
אנחנו מרגישים ראויים וגאים להגיד - **הדס קיים את אמא שלנו!**

אז נוחי בשלום בגאווה שהיו לך חיים טובים ומלאים, את הגשמת חלומות ואנו נמשיך
להגשים חלומות עבורך.

גאים וכבר מתגעגעים אליך.

עמרי

